

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti și Nadejda Toma,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Timuș Silvia în numele inculpaților Balan Alexei și Ionesco Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 17 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014 în cauza penală în privința lui

***Balan Alexei Igor**, născut la 31 iulie 1991, originar și domiciliat în s. Vărativ, r-nul Ialoveni;*

***Ionesco Nicolae Dumitru**, născut la 14 iulie 1985, originar și domiciliat în s. Vărativ, r-nul Ialoveni.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 12.04.2012 – 17.07.2014 (prima instanță)

2. 19.08.2014 – 10.12.2014 (instanța de apel)

3. 12.03.2015 – 28.04.2015 (instanța de recurs ordinar)

Colegiul penal lărgit asupra recursului

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 17 iulie 2014 **Balan Alexei Igor și Ionesco Nicolae Dumitru** au fost recunoscuți vinovați pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Drăguțan Ion Vasile privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța contencioasă.

A fost dispusă încasarea în mod solidar din contul lui Balan Alexei și Ionesco Nicolae în beneficiul părții vătămate Drăguțan Ion Vasile a sumei de 3 000 (trei mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 15.10.2011, aproximativ la ora 15⁰⁰, inculpatul Balan Alexei împreună cu Ionesco Nicolae, având scopul comiterii unui act de huliganism, aflându-se pe una din străzile s. Văratice, r-nul Ialoveni, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, s-a apropiat de cet. Drăguțan Ion și fără careva motive, l-au numit în loc public cu cuvinte necenzurate și i-au aplicat diverse lovituri peste diferite părți ale corpului.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2815/D din 08.11.2011, lui Drăguțan Ion i s-a cauzat: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comotie cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoze cu excoriație pe față, care se califică ca vătămări ușoare.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *avocatul Rutenco Mihai, în numele inculpatului Balan Alexei*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului, pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta. În motivarea apelului a fost invocat faptul că, cauza a fost examinată în lipsa inculpaților, fără a fi stabilite motivele neprezentării acestora, de asemenea, la baza sentinței au fost puse declarațiile contradictorii ale părții vătămate, deoarece, potrivit declarațiilor martorului Balan Ludmila, primul i-a comunitat că nu cunoaște cine l-a bătut;

- *avocatul Ciobanu Pintilie în numele inculpatului Ionesco Nicolae*, care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încetarea procesului penal în privința inculpatului. În susținerea apelului, a fost indicat faptul că instanța de fond nu a luat în considerație că inculpatul și partea vătămată se aflau în relații ostile, iar în momentul când a izbucnit cearta, nu era prezentă nicio persoană terță, partea vătămată fiind în stare de ebrietate. Consideră apelantul că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate juridic în baza art. 78 Cod contravențional;

- *inculpații Balan Alexei și Ionesco Nicolae*, care au solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să le fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate sub formă de amendă, motivând că își recunosc vinovăția și regretă fapta comisă, precum și, sunt disponibili de a achita prejudiciul moral cauzat părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că se va expune doar asupra părții stabilirii pedepsei, reieșind din faptul că inculpații au contestat sentința doar sub aspectul vizat, iar în ședința de judecată, avocații au pledat pentru o pedeapsă mai blândă.

Așadar, instanța de apel a constatat că instanța de fond, la individualizarea pedepsei a ținut cont de cumulul circumstanțelor pertinente, sancțiunea aplicată fiind în corespundere cu caracterul periculos al acțiunilor inculpaților, ce denotă o lipsă de respect față de valorile sociale protejate de legea penală și de gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, astfel încât, pedeapsa stabilită inculpaților este

una echitabilă în raport cu infracțiunea comisă, instanța de fond, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

La fel, instanța de apel a subliniat că nu poate reține ca întemeiate cerințele inculpaților de a le stabili o pedeapsă non privativă de libertate, deoarece aceasta ar fi inechitabilă în raport cu fapta comisă și gradul de vinovăție al acestora, mărimea pedepsei stabilite fiind una pe măsura de a atinge scopul urmărit de legea penală, iar izolarea inculpaților de societate este necesară pentru ca inculpații să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății.

6. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Timuș Silvia în numele inculpaților, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, contestând vinovăția inculpaților și pedeapsa aspră stabilită acestora.

7. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, Sergiu Crijanovschi, care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, iar în vederea susținerii acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, fără citarea părților, este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurentă.

La caz, din conținutul recursului declarat, rezultă că recurenta nu invocă careva temeiuri de drept stipulate exhaustiv în art. 427 Cod de procedură penală, însă, se deduce dezacordul acesteia față de pedeapsa stabilită inculpaților și vinovăția acestora în comiterea faptei incriminate.

La aspectele contestate în recursul declarat, Colegiul lărgit menționează că, instanța de fond și de apel au cercetat toate probele prezentate de părți, au audiat inculpații, partea vătămată, martorii, au cercetat actele cauzei și, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității probelor administrate pe cauză și care, în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților Balan Alexei și Ionesco Nicolae în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestora fiind justă, cu reținerea tuturor semnelor calificative ale componenței incriminate.

În cauza dată, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond cu privire la cele comise de inculpații Balan Alexei și Ionesco Nicolae, nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat reținută de către

instanțele de fond sau al cărei conținut să fi redat contrar ceea ce este evident sau cu posibilitate de controversă.

Cît privește pedeapsa stabilită inculpaților, instanța de recurs conchide că, instanța de judecată trebuie să stabilească o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea normei, în baza căreia este înaintată învinuirea inculpaților.

La caz, din sancțiunea prevăzută la 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, rezultă că legiuitorul a prevăzut două categorii de pedepse alternative: amenda și închisoarea. Prima sancțiune se referă la categoria pedepselor neprivative de libertate, iar cea din urmă – constituie o formă de constrângere privativă de libertate.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de recurs constată că la stabilirea pedepsei închisorii inculpaților, instanțele de fond s-au ghidat de circumstanțele agravante reținute, și anume: condamnarea anterioară, caracteristica negativă de la locul de trai, dar și de faptul că aceștia se eschivau intenționat de a se prezenta la judecarea cauzei.

Totodată, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiate concluziile formulate de instanța de apel în partea motivatorie a deciziei adoptate, unde este menționat că: *„Nu poate fi numită în privința inculpaților o pedeapsă non-privativă de libertate, întrucît aceasta ar fi inechitabilă în raport cu fapta comisă și cu gradul de vinovăție al acestora, Colegiul concluzionînd că, anume pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare – este una ce implică o suferință, pe măsură de a atinge scopul de constrângere, reeducare și exemplaritate, înlăturarea temporară a inculpaților din societate fiind necesară pentru ca aceștia să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății.”*

Prin urmare, Colegiul lărgit este solidar cu concluziile instanțelor de fond cu privire la categoria pedepsei stabilite inculpaților, deoarece, sancțiunile privative de libertate sunt aplicate ca măsuri de ultimă instanță, la care se recurge numai în acele cazuri în care orice altă pedeapsă este în mod evident neadecvată.

Așadar, în vederea impunerii unei conduite morale acceptabile în societate, este necesar de a izola infractorul de societate în vederea restabilirii ordinii publice, dar și a corectării și reeducării conștiinței, după cum a fost desprins din concluzia instanței de apel.

În aceeași ordine de idei, este necesar de a menționa că la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și corect individualizate.

La acest capitol, se conchide că pedeapsa stabilită inculpaților de către instanța de fond și menținută de cea de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, cu reținerea atitudinii inculpaților față de cele comise, dar și corespunde limitelor prevăzute de Partea specială a Codului penal.

Reieșind din cele consemnate mai sus, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că decizia recurată este una legală, a cărei motivare coincide cu soluția adoptată și

corespunde prevederilor art. 414-418 Cod de procedură penală, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului aflat pe rol, motiv din care se impune soluția de a respinge recursul, ca inadmisibil.

9. În corespundere cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Timuș Silvia în numele inculpaților Balan Alexei și Ionesco Nicolae împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Balan Alexei Igor și Ionesco Nicolae Dumitru*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 mai 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma